

Előfizetés:

Egész évre 8 kor.
Fél évre 4 kor.
Negyed évre 2 kor.
Havonként 70 fill.
Egyes szám ára
20 fillér.

ASZÓDI HIRLAP

Hirdelésidj:
egyhasdos petit-
sor 10 fillér, több-
szörös hirdetésért
jutányosabb.

Rajlított: minden
sor 40 fillér.

A galgavölgyi községek közgazdasági, társadalmi és közművelődési hetilapja.

Szerkesztőség és kiadóhivatal a Petőfi-nyomdában,
Aszód, Főút 482. szám.

Felelős szerkesztő: DR. GLÜCK ADOLF.

Hirdetéseket fölvesz a kiadóhivatal. — Hirdetési
díjak előre fizetendők.

Ismét az aszódi járás.

Néhány héttel ezelőtt a belügyminiszternek nyilatkozata alapján, mely szerint a járások számát szaporítani nem kívánja, megírtuk, hogy az aszódi járás ügye aligha nyer kedvező elintéztést. Felhívtuk ennek folytán Aszód községének előljárási bizottságát a községi képviselőtestületnek e tárgyban már régebben hozott azon határozatának végrehajtására, hogy a járás érdekében a lehető legsürgősebben intézkedjék, a belügyminiszter elé küldött kérelem járuljon és őt a járás létesítésének mellőzhetetlen szükségességéről felvilágosítsa. Intéztük pedig ezen felhívásunkat azon aggodalmunk folytán, a melyet a belügyminiszternek nyilvánosságra került nyilatkozata keltett bennünk és azon reményben, hogy talán még el nem mult az utolsó perc és tehát megfelelő eljárással ügyünket megmenthetjük.

Alig egy-két nap mulva cikkünk megjelenése után a fővárosi lapokból arról értesültünk, hogy a belügyminiszter Pest-vármegye törvényhatósági bizottságának hozzákerült vonatkozó határozatát jóvá nem hagyta, vagyis megtagadta hozzájárulását úgy a községi képviselőtestület, mint pedig a vármegye azon határozatához, hogy Aszód

székhelyül új járás létesíttessék. Ennek nyomán lapunk hasábjain ismét foglalkoztunk járásunknak immár végleg befejezett ügyével pedig oly értelemben, hogy ez idő szerint és előreláthatólag hosszú időn belül Aszód járási székhely nem lesz.

Mindkét esetben tehát valóban megtörtént tények képezték cikkeink megírásának alapját. És a mikor ma feltétlenül megbízható forrásból vett értesülésünk alapján örömmel közöljük az aszódi járás felállításának ujsághíret, sietünk egyúttal azt is kiemelni, hogy a kormányelnök mint belügyminiszternek nyilatkozata és határozata dacára is felállítandó ezen új járás egy oly férfiu agilis közreműködésének köszönheti létesítését, a kit a miénknek mondunk és érzünk.

Aszód tehát mégis járási székhely lesz és pedig már a legrövidebb időn belül. A mennyire ugyanis a körülmények engedni fogják, az 1912. évi állami költségvetésbe máris felvett ezen tétel alapján, a mely az országgyűlés által minden kétséget kizáróan megszavaztatni is fog, a szükséges előkészületek megtétele már a jövő év elején meg fog indulni, úgy hogy az új járási közigazgatás működését legkésőbb ezen év június—október havában meg fogja kezdeni.

A mit tehát hosszú évek során át kívántunk, ma végre teljesedésbe ment. Ám be kell vallanunk és el kell ismernünk, hogy óhajunknál tovább talán sohasem jutottunk volna, ha ügyünket kezébe nem veszi az, a kinek hatalmában áll a legnagyobb nehézségeket is legyőzni.

Gróf Ráday Gedeon vármegyénk főispánjának érdeme, hogy szíven viselvén községünk és vidékének érdekét, keresztül-vitte azt, a mi részünkről minden igyekezetünk és eljárásunk mellett is keresztül-vihetetlennek bizonyult. Az ő kiváló személyiségének, nagy és hathatós befolyásának sikerülhetett csak minden akadályt az utból eltávolítani és akarátát, a mi akaratainkat érvényesíteni.

Mert főispánunk a járás létesítése eszméjének felvetése óta átlátva ennek Aszód és környéke közönségére nézve rendkívüli nagy előnyét, ügyünket a magáévé tette és azt állandóan pártolta, előmozdította. És ha célunkat már előbb is nem értük el, ez csak az ő bölcs és óvatos eljárásának a bizonyossága, nem kockáztathatván alkalmatlan időben és nem megfelelő körülmények között egy ilyen fontos ügynek a sikerét. Ámde az aszódi járás létesítésének gondja terhes hivatali és sok egyéb elfoglaltsága közepette sem szűnt

A málnák.

Irta: Kallina Ernő.

Alkony felé hajlott az idő és a gyenge szellő felhordta a hegyen álló kőházhoz, melynek kapujában Zsófiika állott, a völgyben teljes pompájukban virágzó akácák illatát. Fényes bucsuzó sugarak omlottak alá a völgyre, s a kis patak, mely kigyózva szaladt a falu felé, most ezüst szallagnak látszott. A ház felett, hol az erdők zöld koronái egybeolvadni látszottak a nagy hegyek sűrű csuasaival, köd szállott fel az ég felé — jelezve, hogy közel az éjszaka.

Zsófiika ernyő gyanánt szemei elé tartotta tenyerét s most már egész tisztán láthatta, mint tereli a bocskoros oláh fiu az őt kis báránycsordáját a zöld rétről a házuk felé vezető utra.

Sátoros Ádám, erdőmester, ennek felesége és sok bájjal megáldott 18 éves Zsófiika leánya voltak lakói e háznak.

Sátoros egész nap az erdőt bujta, míg az asszony-népek a gazdaságot látták el, az volt egyedüli szórakozásuk és boldogságuk.

Éppen ezért várta Zsófiika esténként a legelőről hazatérő báránycsordát — mint az a jó kis

gazdasszonyhoz illik — no meg ezeket szeretne legjobban a ház összes állatai között.

Nevet adott mindenkinek, piros szallaggal kis csengőket kötött a nyakukra. A báránycsordát a ház felé vezető uton ballagva meglátták a kapuban állani rózsaszínű ruhás fehér kötényes gazdasszonyukat, hanyat-homlok futni kezdtek feléje, mert tudták, hogy a simogatáson kívül kijut számukra egy egy jó falat nyalánkság is.

Zsófiika szép szemei most ragyogni kezdtek s édesen hívogatta báránycsordát észre sem véve a férfi alakját, ki a falu felől a rétet átszelő ösvényen lassan közeledett feléje.

Milán, az oláh pópa fia, pedig csak azért jött oly kímért léptekkel, hogy minél tovább gyönyörködhesse az igéző látványban, a báránycsordát Zsófikában, kiben szívesen gyönyörködött a falu és a környék fiatalasága, ha szerét tehetette.

Milán homlokán ilyenkor kidagadtak az erek s vad szereimes vágy ejtette rabul egész lényét.

Zsófiika báránycsordái már ott bégették körülötte, midőn hangos köszönés és hajlongások közepette Milán a kapun belépett.

A leányka mosolygós arca, mint a derűs ég, ha a ragyogó napsugárt felfogja a hirtelen borulást, talán akaratlanul is egy pillantás alatt átvál-

tozott s a tiszta leány-arcról egy hideg, komoly szép szempár tekintett Milán felé.

Zsófiika igyekezett zavarát elpalástolni és a fiatalember felé nyújtá kezét, miközben egy szomorú pillantást vetett az elterelt báránycsordák felé. Máskor, ha akár Milán vagy más vendég érkezett, tüstént bevezette a házba, de most nem tehetette, mert apja még az erdőt járta, anyja pedig lent volt a faluban.

Értésére adta ezt azonnal Milánnak, gondolván, hogy Milán tudni fogja, hogy nem illő egy egyedüli leányt meglátogatni.

Ez azonban nem gondolt erre s beírta azzal, hogy ott a kapu mellett beszélni kezdjen a leánynyal, folytatta a tegnapi abba hagyott és mindig sikertelen ostromot s folyton a leánynyal leigeltette a szemét.

Zsófiika csak egyszer tekintett a fiatal ember arcába s azután félre fordítva fejét a ház elé ültetett virágokat nézte, miközben fehér lelkét elöntötte a Milán iránt érzett ellenszenv és harag.

Milán össze-vissza beszélt a leánynak, majd egy nevet említett, melynek hallatára piros lett Zsófiika arca.

Igen — Kémény Oszkár — gondolta magában, ha ő nem ment volna el Kolozsvárra, akkor nem látogatna el hozzájuk már negyedik napja ez

meg sohasem és valahányszor azt szükségesnek tartotta, egyetlen alkalmat sem mulasztott el, hogy a kellő lépéseket az ügy előbbrevitele érdekében megtegyje. Szerény és nem hivalkodó természetének megfelelően folyton agilis tevékenységét sem hozta nyilvánosságra, de csendesen és annál eredményesebben működött azon, a mit javunkra kivívni törekedett.

És most, hogy az új járásnak Aszódon leendő felállítása immár valóra vált, halás köszönetet mondunk neki ügyünk pártfogásáért, az érte kifejtett fáradozásaiért és kedvező elintézéséért. Köszönetet mondunk az irántunk ezuttal ismételtan tanusított jóindulatáért, amely kétségtelenül viszonzása annak a határtalan tiszteletnek és rajongó szeretetnek, amelylyel Aszód és vidékének minden polgára irányában viseltetik.

Az aszódi járás létesítéseért hálátel szívvel és mély tisztelettel üdvözljük szeretett főispánunkat, gróf Ráday Gedeont.

Dr. Hercz Ármin.

Egy becsülettel, fáradságos, de nemes munkával eltöltött élet ért véget. Aki évtizedeken keresztül csodálatos kitartással szolgálta az emberiséget, nincs többé. A kinek áldásos működését a szenvedők ezrei dicsérték; a kik hálát rebegtek neki egészségük helyreállításáért és életük megmentéseért és mi mindnyájan, a kik megkülönböztetett tisztelettel tekintettünk reá, a puritán jellemű férfiura, az emberiség jóltevőjére; a ki kora ifjúságában súlyos viszonyok között diadalmasan megküzdve az élet harcaival önjerejéből emelkedett a közszeretet és közbecsülés azon magaslatára,

a melyen utolsó napjáig megmaradt, elköltözött körünkéből. Dr. Hercz Ármin meghalt.

Nincs okunk keseregni a sors kegyetlensége miatt. Hiszen megadatott neki az, a mivel megelégedetten befejezést nyerhet az ember földi pályafutása. Mégis gyász tölti el szíveinket annak tudatában, hogy elvesztettük őt, a ki a szorgalom és munka mintaképe volt és a ki példát adott nekünk arra, miként lehet ebben az anyagi érdekvilágban is tisztességgel — korrektséggel boldogulni.

A ki több mint egy emberöltőn át embertársai szeretetétől és tiszteletétől körülveve általános becsülésben részesült, karakter volt, a szó legteljesebb és legnemesebb értelmében. Becsületos gondolkodásmódja, férfias elhatározásai és cselekedetei, könyörületes jó szíve tiszteletre méltó egyéniséggé avatták. Kedves társalgási módja, az embertársaival való érintkezésben tanusított distingváltan finom bánásmód különös rokonszenvet keltett szeretetreméltó személye iránt. Szerény modora, a mely öndicsékvéssel sohasem árulta el kiváló tulajdonságait, zajtalan működése, a mely kerülte a legtöbbször hiuságból a nyilvánosságra kívánczó hangos szereplést, nem áhított kitüntetések után, a melyek pedig méltán megillették. Élettapasztalatai, a mindennemű ismeretekben tanusított bámulatos jártassága, éles elméje nem egyszer csodálatot keltő hatást gyakorolt arra, a ki szerencsés lehetett fejtegetéseiben gyönyörködni. Nagyműveltségű, becsületos, igaz, derék ember volt.

Ötvenhárom éven keresztül teljes odaadással teljesítvén orvosi hivatását, feltétlen bizalmat vívott ki magának betegei részéről, a kik a leghumanusabbban érző és kötelességét ritka lelkiismeretességgel végző

orvost szerették és tisztelték benne. A ki soha külömbiséget nem ismert szegény és gazdag között, egyenlő bánásmódban részesítette az egyiket, mint a másikat, nem egyeztethetvén össze lelkiismeretével kevésbé gondos kezelésben részesíteni valamelyik beteget csak azért, mert anyagi tehetségénél fogva csekélyebb díjazásban részesítette. Önző szempontok époly távol álltak az orvostól, mint az embertől. Egyéniségének kedvessége orvosi minőségében is kifejezésre jutott. Betegait gyöngéd szavaival megnyugtatta, vigasztalva bizalmukon kívül különös vonzalommal is voltak iránta, akit szívesen láttak.

Csak kevesen vannak, akik orvosi pályájukat oly ambícióval töltik be, miként ő. Rajongással eltelve hivatása iránt, szüntelenül kutatott, buvárkodott orvosi könyveiben, hogy ismereteit gazdagítsa és a szenvedők javára fordíthassa. Magas kora dacára is mindig tanult és megismerkedett a modern orvosi tudomány legújabb módszereivel és gyógyító eszközeivel. Ritka kivétel, aki kivált a tudományok új vívmányait semmibevevő conservatív gondolkodású régi módi orvosok közül. Nagy hírnévként örvendő orvos volt, akinek tudománya előtt pályatársai is meghajoltak.

És most megszűnt lenni az, aki mint ember és orvos egyaránt kiváló volt. Eltávozott tőlünk, akire oly büszkék voltunk; itt hagyott, akit mindannyian szeretetünkkel és tiszteletünkkel vettünk körül. Öszinte szívvel siratjuk és gyászoljuk elhunytát.

Emlékét mély tisztelettel és kegyelettel fogjuk megőrizni. Nyugodjék békében!

Dr. Hercz Ármin 1832. október 13-án született Miskolcon. Középiskolai tanulmányait az aszódi gimnásiumban kezdte, amelynek mint később a a budapesti piarista gimnásiumnak is mindvégig elsőrendű kitüntetett tanulója volt. Élete végéig családi erekyeként őrizte azt az ezüst darabot, melyet az aszódi gimnásium hírneves tanáráról, szeretett mesteréről Korentől kitűnő előmenetelének elismerése és jutalma gyanánt kapott. Az egyetemet Bécsben végezte, ahol Hyrtl, Oppolzer, Skoda és más korifeusok előadásait ritka szorgalommal hallgatta. Vizsgáit itt is kitűnő eredménnyel tette le. Orvosi oklevelét 1858. évben kapta és 3 évvel

a szörnyeteg s nem merne neki oly tüzesen udvarolni.

Zsófikának nem tetszett soha ez a vad kinézésű fiatal ember, mert ő szintiszta magyar vidékről szakadt ide a hegyiakó oláhok közé, kiket soha sem tudott megkedvelni ravasz, sunyi modoruk miatt. És most ime, éppen egy ilyen fajtaból való pályázik az ő szívére, meg azután egy gyöngéd, kezdődő viszony fűzte Kéméndy Oszkárhoz, a szomszéd birtokos fiához, ki szép pejlován sokat átrándult hozzájuk s most midőn elutazott, megígérte, hogy ha haza jön, bizton megtartják a kézfogót. Milán azt hitte, hogy Oszkár eltávozására elősegíti őt céljához, a szép leány szívéhez. Nem győzte Zsófiát előt Oszkárt ócsárolni, rágalmazni, de hiába, nem hisz a rágalmakban, aki igazán szeret. Bármint mondott is Milán Zsófikának, az magába fojtotta indulatát és kérdéseire közömbös választ adott.

Elutasíthatta volna onnan a fiatal embert, de nem akart udvariatlan lenni. Kellemetlen helyzetéből édes apja szabadította ki, ki épen abban a pillanatban lépett be a kapun, midőn Milán egy lépéssel közelebb jött a leánykához.

Zsófiát amint apját meglátta, odafutott hozzá, bele csimpaszkodott nyakába, végigcsókolta orcáját s mintegy védelmet keresve simogatta hozzája.

Sátoros amint Milánt meglátta, hidegen nyujtott neki kezét. Nem szerette ő sem ezt az embert, mint a környéken sok más, meg nem is tetszett neki, hogy az ott legyeskedik féltett kincse, Zsófiát körül.

Zsófiát kedve most tüstént visszatért; hát még mikor meglátta atyja kezében a kis kosarat, melyben frissen szedett málna szemek pirosoltak. Újongva nyult a kosár után s megízlelte a málnát, mert nagyon szerette az e fajta gyümölcsöt. Sátoros gyöngéden visszahozta leánya kezéből a kosarat s szól: — „Lopott jószág ez leányom, nem szabad azt bántani.”

A háttérből most egy ráncos képtű oláh asszony kullogott elő, ki eddig a kapu sarkában állott s hogy észre vette, hogy az ő málnáiról van szó, közelebb jött. Megint könyörögni kezdett az erdőmesternek, mint azt az egész uton hazáig kísérve őt, tette. Sátoros dühösen kiáltott reá és a ház felé indult, de Zsófiát eléje állott. Megértette a helyzetet, hogy ez az asszony a tilosban málnát szedett s atyja most a kosárral együtt elvette tőle a málnát.

Zsófiát jó szíve megesett a keservesen könyörgő oláh asszonyon s most már ő kérte szép szeliden atyját, adja vissza az asszonynak a kosarat, hadd keressen vele egy pár fillért.

Sátoros annyira szerette leányát, hogy mára következő percben az oláh asszony kezében volt a kosár, ki hálálkodva csókolt kezét Zsófikának s azután sietve kiment a kapun.

Milán, ki az egész jelenetet szótlanul nézte végig, mormogott most valamit, hogy nem kellett volna odaadni a málnát, de apa meg leánya nem igen látszottak ügyelni a mondására.

E közben az alkony mind jobban és jobban elhomályosította a tárgyakat s fönt a hegytetőkön fellobbantak a pásztortűzek.

Milán köszönt és eltávozott. Amint elégedetlenül ballagott a réti ösvényen, szembe találkozott az oláh asszonnyal, aki reá várakozott.

— Szép kisasszony, szép kisasszony — mondogatta egyre az öreg oláh asszony, azután sajnálkozva tette hozzá, hogy mily kár, hogy nem szereti az „ifju urat.”

(Folyt. köv.)

ezelőtt Aszód és vidékének társadalma nagy solennitással ünnepelte 50 éves orvosi jubileumát. Csaknem három évtizeden át vasuti orvos, Aszód községének pedig 50 éven át halottkémje volt. Végig küzdött két kolera-járványt, amikor is éjjel-nappal ritka buzgalommal, nemes odaadással és önfeláldozással teljesítette orvosi hivatását sok beteget mentvén meg a haláltól. Kítüntetéseket után sohasem vágyott, sőt nem egyszer szerényen, visszatartotta a neki felajánlott tisztéseket is. Nagyműveltségű, az utolsó percig is szorgalmas munkás ember volt, akinek elhunyt nagy veszteséget jelent. Temetése ma délután 4 órakor fog végbemenni.

Hirek.

— **Villanyvilágításunk** ügye most már gyors tempóban halad előre. Mint biztos forrásból értesülünk ugyanis be, sem várják a szerződésnek, leghamarább októberben bekövetkező törvényhatósági jóváhagyását, hanem hozzáfognak már szeptember elején a vezetéknek Aszódig való meghosszabbításához, úgy hogy november 1-én már nappali áramot ipari célokra és esteli áramot a világításhoz kaphatunk. Örömmel kell üdvözlönnünk az ügynek ily gyors elintézését, amely hivatva lesz községünk előrehaladását közgazdasági tekintetben is szolgáljni.

— **Tura község fejlődéséről** tanuságot tesz az ottani r. kath. templom újraépítése. A régi templom ugyanis már javításra szorult és amellet nem bírta a híveket szűk volta miatt befogadni. Most 36.000 korona költséggel megnagyobbitva átépítik, úgy hogy ez lesz vidékünk egyik legnagyobb temploma. Tura község méreteiben is impozáns középutélet nyer és ha az azt környező teret is befásítva rendezik, úgy egy gyönyörű térrel is lesz gazdagabb, amely büszkeségét képezhetné a turaiaknak, a környékbelieknek pedig irigység tárgya lenne.

— **Halálozás.** Hatvan városának köztisztelőiben álló és általános közszeretnek örvendett egyik legöregebb polgára költözött el a mult héten az élők sorából. Ellenbogen Joachim, dr. Graf Fülöp hatvani községi orvos apósa szombatn 82 éves korában meghalt. Az elhunyt évtizedeken keresztül tagja volt a községi képviselőtestületnek és az iskolaszéki gondnokságnak. Közgazdasági tevékenységet fejtett ki, mint a Hatvanvidéki Takarékpénztár igazgatósági tagja, hitközségénél pedig ügybuzgó hitközségi képviselő volt és hosszú időn keresztül ő volt a Szentegyet elnöke. Temetése e hó 13-án ment végbe Hatvan osztatlan társadalmának részvétele mellett.

— **Verseg a papja ellen.** Mészáros János versegi lakos több róm. kath. polgártársra nevében a „Világ” című fővárosi napilapban közzétett nyílt levelet intézett gróf Csáky Károly megyés püspökhöz, melyben éles támadások foglaltak Dobó István versegi r. k. adminisztrator ellen. A levél a község papját hivatásának nem teljesítésével, szabálytalanságok elkövetésével és a papi tisztességgel és méltósággal összeférhetetlen magaviselet tanúsításával vádolja és arra kéri a püspököt, hogy Dobó István Verseg községéből mielőbb helyezze el és helyébe más papot nevezzen ki. Hogy a levélben foglaltak mennyiben felelnek meg a valóságnak, azt a folyamatba teendő eljárás lesz hivatva megállapítani. Annyi bizonyos, hogy a kath. hívek papjukkal már régebb idő óta nem élnék békés egyetértésben.

Kísérletek a grázi katonai kórházban igazolták: a fekvőbetegek székrekedésénél is a természetes **FERENCZ JÓZSEF**-késérővízzel határozott gyógyeredmények éretek el! A hatás minden kellemetlen érzet, vagy utóhatás nélkül áll be, amiért a Ferencz József-víz minden beteg szívesen issza. — Kapható gyógytárakban és fűszerkereskedésekben. A Székiútlási-Igazgatóság Budapesten.

— **Vallott a csomádi gyilkos.** A kétszeres és kegyetlen gyilkosságot — mint tudjuk — csütörtökön hajnalban vették észre Csomádon, a mikor Matejkó Zsuzsanna jelentette azt Magyar Béla községi jegyzőnek. Marschal járásörmester, ki Dunakeszin volt, csütörtök délután ért ki biciklin Csomádra. Rögtön kérte Hasenfeld doktort, hogy mutassa meg a már akkor bekötözött sérülteket. A mikor Marschall megzemlélte a kegyetlenül összevagdalt áldozatokat, azonnal mondotta, hogy nem férfi lehetett a gyilkos, mert bár sok és súlyos sebesülés volt rajtuk, a baltavágások nem erőteljes férfiekéből származtak. A község népe mind egy csomóba volt és Marschall kérdegetni kezdte azokat, hogy voltak-e a faluban az ifj. Matejkó Pálnak haragosai? Itt már sugdosni kezdtek a népek s mindannyian bizonygatták, hogy ifj. Matejkó Pál és felesége rossz viszonyban voltak a férj testvérével, Matejkó Zsuzsával. Többször veszekedtek, pörlekedtek, a bíróságnál is volt dolguk a vagyon miatt, de meg Zsuzsa gyűlölte is a fivére feleségét, mert nem akarta, hogy azt vegye el az ő fivére, aki a falu egyik legszegényebbje volt. Marschall rögtön előhívatta Zsuzsát s négy szemköztt kezdte vallatni, de Zsuzsa mindent tagadott, nyom pedig, vagy bizonyíték semmi sem volt ellene. Az ügyes és élesszemű járásörmester mindezek dacára meg volt győződve róla, hogy csak Zsuzsa lehetett a gyilkos, mely föltevésében mindinkább megerősítette őt az, hogy Zsuzsa, mint a vérben fekvő szerencsétlen Matejkó Pál testvére egy csöp megindulást sem érzett, fájdalmat sem mutatott, sőt a boldogtalanok megtalálását egész egykedvűen, nevetve beszélte el. Marschall most abbahagyta a 31 éves Zsuzsa leány vallatását, de azért folyton figyelemmel kísérte őt. Így tartott ez szombat délutánig, mert abban is bíztak, hogy majd csak észre tér valamelyik sebesült s talán az adhat fölvilágosítást az esetre. A sebesültek azonban egy percre sem jöttek magukhoz s mikor Marschall látta, hogy Zsuzsanna még mindig nem sokat hederit az esetre, föl se veszi a testvére és sógor-nője meggyilkolását, újból elővette Zsuzsát. — „No valld be Zsuzsa a tettedet, hiszen minden jel arra mutat, hogy te ölted meg őket! Látod, ha őszintén bevallod, a büntetésed se lesz olyan nagy s a megtért bűnösnek az Isten is megbocsát! — Így kérlelte és faggatta Marschall járásörmester a leányt, amikor belépett hozzájuk Holéczy evangélikus lelkész, a falu papja sától kezdett Zsuzsa lelkére hatni. Ezek a vallásos szavak aztán megindították a gyilkost s egyszerre csak kijelentette, hogy igenis ő ölte meg a testvérét és annak feleségét. — „Pesten voltam szerdán tejfőlével s a mikor visszafelé jöttem, elhatároztam, hogy megölöm őket, mert mindig bántottak, üldöztek s legutóbb is megvert a Pali a felesége miatt, annak a biztatására és azt is mondta, hogy ő fog engem megölni. Félttem is, hogy csakugyan agyonüti, mert ígerte és azért akartam inkább én őket agyonütni. Ujpesten vettem egy baltát s a mikor a főtí erdőn mentem keresztül, találkoztam egy csavargó emberrel, a kinek elmondtam a bajomat és 10 forintot ígértem neki, ha agyonveri a haragosaimat. A csavargó el is jött velem s éjfél után, a mikor a legmélyebben aludtak Pálék az ajtó küszöbön, a csavargó odajött és fejbe vágta őket, hogy meghaljanak. Én láttam az egészet, mert közel álltam oda, aztán megadtam a csavargónak a 10 forintot, a ki a pénzzel és a baltával mindjárt tovább is ment.”

Igy vallott Matejkó Zsuzsa, de természetesen Marschall egy szót sem hitt el a meséből.

— „Ne hazudjál Zsuzsa, nem lehet az, hogy az a csavargó 10 forintért megtette volna ezeket akkor, a mikor a főtí erdőben a baltával sokkal egyszerűbben téged üthetett volna agyon könnyebben és több pénz reményében!”

Zsuzsa azonban egyre állította, hogy úgy történt. Hiába faggatta a járásörmester, hiába Holéczy evangélikus lelkész, csak nem akarta az igazat megvallani. Végre is a hosszú és sok beszéd után úgy 6 óra felé szombatn délután azt mondta Zsuzsa, hogy hagyják őt békében, majd holnap reggel elmond mindent, de ugyanakkor azt is kihökkenette, hogy reggelre már ugyse lesz ő életben.

— „Csendőrök! mivel öngyilkossági szándéka van a tettesnek, tegyék rá a vasat!”

Mikor ez megtörtént, megrázkódott, majd sirva fakadt Matejkó Zsuzsanna s mindent bevallott.

— „Nem feküdtem én le, mikor hazajöttem, magam voltam, nem volt velem semmiféle csavargó, hanem vártam, mikorra elalszanak a testvéremék. Éjfél után mentem hozzájuk s először a Pál fejére vágtam három csapást, aztán a feleségét vagdaltam fejbe a baltával. Mindaketten aludtak, egyik se ébredt fel. A baltát aztán a törvénybíró kazaljába dugtam. Hajnalban pedig magam mentem a jegyző úrhoz és elmondtam, hogy a Pálékat valaki meggyilkolta. Megérdemelték, nem sajnálom őket, mert nagyon rosszak voltak hozzám s ha én nem ütöm őket agyon, ők tesznek el engem láb alól!”

Evvel fejezte be a hitvány természetű, vézna, 31 éves Matejkó Zsuzsanna borzalmas vallomását. A csendőrök aztán tényleg megtalálták a baltát a mondott helyen, mely le is volt mosva a vértől, de nem volt az ujonan vásárolt balta, hanem az öreg Matejkó Pálé, melyre azt mondta az öreg, hogy már régen elveszett a háztól s így valószínűleg régebben tervezte a gyilkosságot is a Zsuzsa.

Vallomás után a gyilkost őrizet alá vették a csendőrök és hétfőn szállították el Budapestre a pestvidéki törvényszék vizsgálati fogságába. A két súlyosan sérült pedig otthon Csomádon fekszik, kik közül a férfi aligha marad életben, míg a nő talán fölépül. Vallani azonban eddig még egyik sem bír.

Közegészségügy.

A lefolyt héten a közegészségi viszonyok kedvezőtlenek voltak, heveny gyomor és bélihurut esetek nagyobb számban fordultak elő, ugy a csecsemők, mint felnőttek között.

Népünk még mindig nem képes a nyári bélihurut súlyos voltát felfogni, a nagyobb mezei munka alkalmával, a midőn a szoptatós anya egész nap külső munkával van elfoglalva, meg gondolatlanul, ép a legmelegebb időszakban választja el csecsemőjét, hisz nem ér reá gyermekét táplálni, szopós üvegre fogja, ennek végtelen gondos tisztántartásáról nem intézkedik, az öreg anyóka pedig, ki a gyermeket az anya távollétében éteti, nem tartja szükségesnek, hogy ily esetekben a legcsekélyebb tisztaságról is gondoskodjék.

Megsavanyodott kávéit vagy tejet kap a kicsi, beáll a bélihurut, mely betegségekben évenként több ezer gyermek hal el az országbán.

Nemcsak csecsemők, de felnőttek is szenvedtek bélihurutban, még pedig egyes esetekben oly heves, súlyos tünetek között, hogy úgy a beteg, mint környezete, de az orvosban is aggodalmat keltett, különösen a jelenlegi viszonyok között, midőn nemcsak Velence, Triest, de a szomszéd Bécsben is fellépett már a cholera, 1 esetben halálos kimenetellel.

Ragályos betegülés előfordult Aszódon: roncsoló toroklob 2 esetben.

Hasi-hagymáz Aszódon 1, Kartalon 1 esetben, mely minden valószínűség szerint Budapesten dolgozó munkások által hurcoltatott be.

Hirdetések

a kiadóhivatalban
vétetnek fel. : :

DÉNES JENŐ

VAS-, FÜSZER- és GYARMATÁRU
NAGYKERESKEDŐ • A S Z Ó D.

A Mc. Cormick amerikai
mezőgazdasági gép-
♦ gyárak képviselője. ♦

32 52

Ajánlja dús raktárát a szak-
mába vágó összes cikkekben.

Szolid bevásárlási forrás!

Egy szobás lakás,

hozza való konyhával, éléskam-
rával, sertés- és baromfi-óllal,
padlással egészen új házban
olcsón kiadó. Ugyanott kiadó
egy csinosan

butorozott szoba.

Cím megtudható a kiadóhiva-
talanban.

Menetrend: Budapest—Aszód—Hatvan és vissza.

	reggel	reggel	reggel	reggel	reggel	d. u.	d. u.	d. u.	d. u.	d. u.	este	este	este	éjtel	éjtel	éjtel
Budapest k. p. u. indul	5 ⁵⁰	6 ²⁵	6 ⁵⁵	8 ¹⁰	8 ³⁵	12 ³⁰	2 ³⁰	3 ⁰⁰	5 ¹⁰	5 ⁵⁵	6 ⁴⁰	7 ³⁵	8 ⁰⁰	10 ²⁵	11 ¹⁰	11 ³⁵
Aszód --- érke.	7 ⁵⁸	7 ²⁵	8 ³⁵	9 ⁴⁰	10 ¹⁶	2 ⁰⁷	4 ²⁰	3 ⁵⁴	6 ¹⁷	7 ¹¹	8 ²⁹	9 ¹²	9 ³²	11 ⁴²	1 ⁰⁰	1 ²²
Aszód --- indul	7 ⁵⁹	7 ²⁵	8 ⁴⁰	9 ⁴¹	10 ¹⁸	2 ²³	4 ²²	3 ⁵⁴	6 ¹⁸	7 ¹²	8 ³⁰	9 ¹³	9 ³³	11 ⁴³	1 ⁰³	1 ³⁰
Hatvan --- érke.	8 ²⁵	7 ⁴¹	9 ⁰⁷	10 ⁰⁹	10 ⁴²	2 ⁴⁹	4 ⁵⁰	4 ⁰⁸	6 ³⁵	7 ³⁸	9 ⁰²	9 ³⁹	9 ⁵⁴	12 ⁰⁵	1 ³³	1 ⁵⁸
Hatvan --- indul	2 ²²	3 ⁰⁷	4 ³¹	5 ⁴⁷	6 ¹⁰	6 ⁴⁵	7 ³⁰	8 ⁵⁰	11 ⁴⁰	12 ¹⁰	1 ¹²	4 ³⁵	6 ¹²	6 ⁵⁷	8 ⁰⁸	9 ³³
Aszód --- érke.	2 ⁵³	3 ³⁹	4 ⁵⁵	6 ¹⁵	6 ³²	7 ¹¹	7 ⁵²	9 ⁰⁸	11 ⁵⁷	12 ³⁶	1 ³⁰	5 ⁰⁷	6 ³⁴	7 ²⁵	8 ²⁵	9 ⁵¹
Aszód --- indul	3 ⁰³	3 ⁴⁴	4 ⁵⁶	6 ¹⁶	6 ⁴²	7 ¹³	7 ⁵³	9 ⁰⁸	11 ⁵⁷	12 ³⁷	1 ³⁰	5 ⁰⁹	6 ³⁵	7 ²⁶	8 ²⁵	9 ⁵¹
Bpest k. p. u. érke.	5 ¹⁰	5 ³⁰	6 ³⁰	7 ⁴⁰	8 ¹⁵	8 ⁴⁵	9 ²⁵	10 ³⁰	12 ⁵⁰	2 ¹⁵	2 ³⁰	6 ⁵⁵	8 ⁰⁹	8 ⁵⁰	9 ²⁰	10 ³⁰

A vastag számok gyorsvonatot, a vékony számok személyvonatot jeleznek.

Ha bármit
eladni vagy **venni**

óhajt, hirdessen

az Aszódi Hirlapban.

ASZÓDI »PETŐFI« KÖNYVNYOMDA

KÖNYVKÖTÉSZELET, KÖNYV-, PAPIR-
:: ÉS IRÓSZERKERESKEDÉS. ::

Ajánlja dusan felszerelt
raktárát mindennemű le-
vélpapírokban, üzleti köny-
vekben, irodai berendezési
cikkekben. o Készít min-
dennemű magán- és hiva-
talan nyomtatványokat, ol-
csó árban. o Lakodalmi-
és eljegyzési értesítések,
táncmulatsági meghívók st.
a legszebb kivitelben.

Több lakással

bíró ház olcsón eladó. Cím megtudható
a kiadóhivatalban.

Üzletmegnyitás!

Van szerencsém a n. é. közönsé-
get tisztelettel értesíteni, hogy

Aszódon Fő-ut 501. sz. a.
a Waldmann-féle házban

mészáros- és hentesáru-üzletet

nyitottam. Szolid kiszolgálásom-
mal igyekszem a mélyen tisztelt
közönséget kielégíteni, miért is
kérem szives pártfogását.

Tisztelettel

Sramkó Gyula

mészáros- és hentes.

Kochlács Lajos

„Entreprise“ — Első Aszód és vidéke temetkezési vállalat — Aszódon.

A Feuermann-féle házban a városházával szemben.

255

nálam a legolcsóbb árban kaphatók. — Hullaszállításokat bel- és külföldre elvállalok. —

Ajánlja magát egyszerű-
valamint díszes temetések
rendezésére helyben és
vidéken. — Kész fa-
koporsók és ércoporsók
mindenfélé nagy-
ságban. — Szemfödelek,
halotti ruhák, fakeresztek,
művirágkoszorúk, érc-
koszorúk és koszorú-szala-
gok, valamint minden-
nemű temetkezési cikkek
a legnagyobb választékban

Ház- és villatelkek

gyönyörű kilátást nyújtó, egész-
séges helyen eladók

STINER ANDRÁS-nál
Aszódon,

volt Dögei-féle kis szőlő.